

הנישׁתְּרָא בְּבֵית אַבְּנָה, נֶעֱלָה בְּבֵית אַבְּנָה.

1000 रुपये का बिल - 100

זיהו אומן

לעבון מזון ובריה אינן [מגילה ט' ז]

## לזכרה של אורה מושקוביץ ע"ה משאות-אלה

08-8503835 \* 08-8581440 : זל' \* פקס: מילואים ותעודות \*

# **במפרשים**

## פָּרֶשֶׁת - וַיְגִשֵּׂה

א. תורה משה – האלשר הקדוש.

פרק מד' פסוק יח':

ועל פי דרכנו ונשיה לב אל כפל מאמרם  
(לעיל פסוק טז) מה נאמר מה נזכר מה נצדך.  
אך הנה יוסף אמר אליהם (טז) מה המשעה  
זהה אשר עשויהם, לומר, הנה ידעת כי לא  
על שווי כסף הגביע לגנוב היהת הכוונה, כי  
ההלא השבטים בסוף הנמצא באמתותיהם, אך  
אין ספק כי על סגולות הניחוש שבוט חמדתם  
אותו, ומה המעשה הזה בלי דעת, כי הלא  
יזכרת ב' נחש ינחש איש אשר כמושי בחכמה,  
אך לא אהם ולרייך יגעתם.  
או יאמר, הנה מאיימתכם פן אנחש מהכסף  
שלוחתכם על ידי הגביע השיבוטם אותו, ועתה  
חישבכם כי בקחחותכם הגביע לא אנחש מי גנבו  
לא כל שאר מעשיהם. אך לא מחכמתם עשייהם  
כבי הלא ידעתם כי נחש ינחש גם מכלי גביע  
אכזבי אשיר ברמיין

כ' אומרו ידבר נא כו', היתכן רצה ללחש באזנו. ד' אומרו ואל ייחר אף, כי הלא במה ייחר אף והוא מכבדו ומשווה למלך. ולמה שאמרו ז' מלמד שדבר אחות קשות אין נוצר בכתוב. וגם באומרו ממוק כפureka, ומה הוא כמוו. ה' בכללות העניין מה זאת ליהודה כי מתחלה אמר הננו עבדים כ' ברצון נפשו, וכשהקל מעלהם ואמר אשר נמצא הגביע בידו יהיה לי עבד, אז כעס ויגש אליו וכ'ו'. ומה גם למה שאמרו ז' ויל' (שם ד) הגשה למחלמה. והנה לה נדריך אומרו הננו עבדים לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו, שהיה לו לומר בניין שני הנב, מה בא לרבות. ו גם מה עניין שני הנב, מה בא לרבות. ג' למה כל טענותיו אלה אדוני של וכו', לא אמרם מאי אמר מה נאמר לאדוני, טרם יודה להיות כלם עבדים.

ווגש אליו יהודה ויאמר ב' אדני ידבר נא  
עובדך דבר באוני אדני ואל יחר אפק בעבדך  
כ' כמוך כפרעה (מד ז).  
ראוי לשום לב. (ז) מה הגשה זו לפि הפשט.  
אומרו ב' אדוני, שאמ לישון בקשה הו, היה  
לו לומר נא אדוני. והנה אמרו רבותינו ז"ל  
(בראשית רכה צג ה) אם למלחתה, אני טוב  
מןנו, ואם למפצע עין או לשרת בבית אני  
טוב מניה. הנה כוונו לפרש, כי כפשוטו. לומר,  
מה שדרוך האדון לחשוך בעבד גיבור וזרע הוא  
לאחת משלשה דברים — או למלחתה, או  
לשים עליו טרחה עבודה משא כחטוב עצים,  
או לשרת על השלחן. ואם באלה חفت לא  
צדקה, כי ב' אדוני, כי תחול אדנותך באלו  
— ולא בוה — בכל הcheinיות, כי אני הגון  
כלב אחד מלאה יופר ממו

\* \* \*

(א) להחấp לכל הנזבים עליו.  
להתפקיד החapkoth  
מספיק לברר עסקי "כל הנזבים עליו".

1. הلم "ד ב"כלל" פירושו עכבר או לטובות. ככלומר, רצונו העז לגלות עתה לאחיו שהוא יוסף לא אפשר לו לטפל בעניינו כל אלה שבאו אליו בענייניהם. וזה כפירוש ריבינו לעיל ייחב ד"ה נצבים עלייו: כי המתנים אצל אדם לדבר עמו יקראו "נצבים עליו".

**ב. ספורינו** עם פירוש הרב י. קופרמן.  
פרק מודה' פסוק א':

וַיָּגֹשׁ

- גַּכְאָוֶה נָה גַּכְּפֵגֶת קְדִיבָּי הַקְּבָּרָלִי גַּסְאָדָק ? .1  
 נָה גַּזְיָאָק כְּלִילָא הַנְּפָאָה "גַּמְתָּקָדָק" כְּלִילָא גַּפְעָתָת כְּלִילָרָא ? .2  
 נָה אַיְזָק אַלְעָבָרָא בְּלִיקָּן גַּהֲסָמִיר אַת גַּפְנָא ? סְפִּגְגָּה "גַּכְּפֵגֶת" אַנְגָּיָאָק כְּלִילָא ? .3  
 נָה אַטְמָן כְּלִילָרָא בְּלִיקָּן גַּהֲסָמִיר אַת גַּפְנָא ? סְפִּגְגָּה "גַּכְּפֵגֶת" אַנְגָּיָאָק כְּלִילָא ? .4

\* \* \*

ג. כלי יקר

שאמר: "כִּי פִּי הַמְּדֹבֵר אֶלָּכֶם", בלשון  
הקדש. ולא היה פרוץ בעריות, שנאמר: "גָּשׁוּ  
בָּא אֲלֵי", הראה להם שהוא מהול. ושלא היה  
בעל לשון הרע, שנאמר: "גָּשׁוּ אֲלֵי", כי לא  
רצאה שישמע בנים איןנו הפיכרה.  
ונפללו לאביו לא הגיד כלום, כי אלו היה  
מגללה לו, וدائית היה מצוחה לו קדם מותו: 'שָׁא  
נָא פְּשֻׁעַ אֲחִיךָ'. ורמזו להם יוסף, כי בעז  
ההפיכרה ישלמו שטר חוב "כִּי גָּר יְהִי וּרְעֵךְ"  
וגו', כמו שפטות: "וַעֲתָה אֶל הַעֲצָבוֹ", רוקא  
"עֲתָה", אבל לעתיד "תַּעֲצָבוֹ". על כן רמזו  
לهم גם הagascar והדברים המסתובבים הagascar.  
ווש אומרים, "וַעֲתָה" - רמזו לעשרה הרגשי  
מלכות, שלעתיד יעצבו על הפיכרה.

פרק מה' פסוק ד': **ד גַּשׁוּ נָא אֱלֵי וְיִגְשֹׂו.** הָרָא לְהֶם שְׁהָוָא  
מִהְול, רְצָחָ בָּזָה לְהָרְאֹות צְדָקָתָו  
שְׁהָיוּ בֵּין שְׁטוּפִי זְמָה וְלֹא נִכְשֵׁל בְּעֲבִירָות, כִּי  
הַבּוּל אַרְמִימִת מִשְׁכָּה עַרְלָתוֹ (עִירּוּבִין יט).  
וּמְצִינָו שִׁישְׁרָאֵל נְגַאַלָו מִפְצָרִים בְּזָכוֹת  
אַרְבָּעָה דָּבָרִים, שֶׁלָּא שָׁנוּ אֶת שְׁמָם, וְלֹא  
שָׁנוּ אֶת לְשׁוֹנָם, וְלֹא קַיֵּם בְּהָם בָּעֵלִי לְשׁוֹן  
הָרָע, וְהִיא גְּדוּלִים מִעֲרִיוֹת (מדרש תהילים  
קיד"ד), וּטְעַמּוֹ שֶׁל דָּבָר יִתְבָּאֵר בְּפֶרֶשֶׁת  
שְׁמוֹת (א,א) בְּעֻזּוֹת ה'. וּכְמוֹ כֵּן כֵּאן,  
שְׁשָׁלַח יוֹסֵף אַחֲרֵי אָבִיו וְאַחֲיו, הַוְדִיעָה לְהֶם  
בְּאֵיזָה זָכוֹת יַעֲלוּ מִשְׁם, וּרְמֹזֵעַ לְהֶם אַרְבָּעָה אַלְוָה  
שְׁהָיוּ יוֹסֵף שָׁלָם בְּכָלָם, שֶׁלָּא שְׁבָה שְׁמָוֹ  
שֶׁאָמַר לְהֶם: "אָנָּי יוֹסֵף", אַף עַל פִּי שְׁפְרָעָה  
קָרָא שְׁמוֹ צְפַנְתָּ פָעֵנָה, מִכֶּל מָקוֹם "אָנָּי  
יְוֹסֵף", זֶה שָׁמֵי לְעוֹלָם. וּשְׁלָא שְׁבָה לְשׁוֹנוֹ,

1. גַּכְבָּרָה אֲחֵתֶת קְדֹמֶת הַקְּפָרִי גַּכְסָאָק?
  2. אֲחֵת הַנְּאַיְוָחָן וְאַיְוָחָן בְּקָרְבָּת הַקְּרָלִים? זְיָה?
  3. קְרָבָה אֲמָתָה כְּנָעָן בְּאַרְבָּאָן מִתְּגָלְלָה?
  4. נְגָזָן לְפָנֵי כְּבָשָׂן כְּבָשָׂן כְּבָשָׂן כְּבָשָׂן?
  5. אֲנָה קְרָבָה כְּבָשָׂן כְּבָשָׂן?
  6. אֲנָה כְּבָשָׂן רְגָלָן כְּבָשָׂן כְּבָשָׂן!

\* \* \*

ד. רמב"ן

פרק מה' פסוק כו':

- נה, גויאך זאת לא? יפה כלערן קייל נסכין און?  
נה, זאת כלערן וויל נטה היל נסנתן?  
הטיכויף פֿאַךְ? זאג'ו?

\* \* \*

ה. צלור המורה .

פרק מה' פסוק : כח':

**רַב**, עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חִילִי יִפְתָּח לְפִי צָהָרֶב בְּנֵי מָאֲרִיכָן בְּגִדוֹלָתָךְ, אֲכִיר לְפָם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהם רַב לְבֵב אֶל מָאֲרִיכָן בְּסִפְרֵי גְּדוֹלָתְךָ עַצְלָמָה, בֵּין צָהָרֶב בְּגִדוֹלָתָךְ, חִילִי אֶלְפָתָה יִאֲרָאָנוּ וְאוֹדָה לְאָל כְּעֵל גְּמִיזָתָךְ, כִּי לֹא הַלְּפָטָה בְּגִדוֹלָתָךְ, וְזֹהֵוּ יוֹזֵבָה זְבָחָתָךְ לְאָלָחָן אַבְּנִי יִצְחָק, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לִישְׂרָאֵל בְּמִרְאַת הַלְּלָה וְגַם, הַרְצָנָה בָּזָה כִּי יַעֲקֹב הַהֵּה מְפִירָא לְיִדְךָ לְמִצְרָיָם כְּמוֹ שְׁנִירָא אַבְּנִי, וְזֹהֵוּ יוֹזֵבָה לְאָלָהָר אַבְּנִי יִצְחָק. שְׁהָטָם אַיְלָל תְּרֵד מִצְרָיָם אָלוֹי יֹאמֶר לוּ כֵּן. וְזֹה חֻכָּל לְהַבִּין מִתְּשִׁיבָה שְׁהָשִׁיבָה לוּ הַצְּמָה יָמֵר אַנְכִי הָאֵל אָלָהָר אַבְּנִי תְּרֵא מְרָדָה מִצְרָיָם. נְرָאָה שְׁהָיָה מִתְּיוֹא וְעַל זוּ הַקָּרֵיב וּבְחִים.

מ' פ' ק:

1. **אָנָּי מַיְלֵא אַתָּה אַתָּה מִמְּלֵאָתָךְ?**
2. **מִנָּה נִמְתָּח יְצָקָה נִמְתָּחָם?**
3. **מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה יְצָקָה?**

\* \* \*

ו. **מדרשי תורה** לדקדוש ר' אנשלמה האשתורקי בלבד.

פרק מו' פסוק ג':

**כִּי** לְנוּ נְדוּלָה אֲשִׁיבָן שָׁמֶן, וְהַכְּבוֹד כִּי טְעוּנָה הַדְּבָר וְנַחֲפָרָתָם כִּי יְשִׁיבָה נְלָחָת לְהַט בְּמִצְרָיָם, רַיִל כְּעֵבָוד יְדָעָן בְּנָוָי נְדוּלָה וְטוּבָנו כִּי בְּחָר יְשִׁיבָה לוּ לְעַם סְנוּלָה, וְלֹהֵה סְבָב הַיְהוּת הַוּתָם נְרִיס בְּאַרְץ טְלָאתָה חַבְטָות להַאֲמָרִים וְלְהַנְּהִילִים, וְנַחֲמָר הַוָּא יְהִי שְׁמָנו, וְנַחֲפָרָתָם, וְנוֹדָע בְּעִיטָם כִּי יְשִׁיבָה בְּיִשְׂרָאֵל:

מ' פ' ק:

1. **מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה יְצָקָה?**
2. **מִלְּאָרְעָה מִלְּאָרְעָה אֲזָמָתָךְ מִתְּמִימָה?**
3. **אֲתָה מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה?**

\* \* \*